

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2009 r., (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy - Zakładom Mechanicznym „(...)” S.A. z siedzibą w W., orzekł, że przedsiębiorca- Zakłady Mechaniczne „(...)” S.A. z siedzibą w W., nie wywiązał się w roku 2008 z określonego w art. 9a ust. 8 ustawy Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006r. Nr 89 , poz.625, ze zm.) obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9 ust 1 ustawy - Prawo energetyczne, dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo uiszczenia opłaty zastępczej obliczonej w sposób określony w art. 9 ust 8a ustawy - Prawo energetyczne. Za w/w. działanie Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w wysokości 192 720,00 złotych, co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego w 2008 r.

Swoje rozstrzygnięcie Prezes URE oparł na ustaleniu, że Spółka dokonała w 2008 roku sprzedaży na rzecz odbiorców końcowych 20 508,189 MWh energii elektrycznej i w związku z tym była obowiązana:

1. do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust 1 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne na łączną ilość 553,721 MWh lub uiszczenia opłaty zastępczej w wysokości odpowiadającej tej ilości energii elektrycznej,
2. do uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne na łączną ilość 3 896,555 MWh lub uiszczenia opłaty zastępczej w wysokości odpowiadającej tej ilości energii elektrycznej.

Na podstawie przedstawionych przez Spółkę informacji, Prezes URE ustalił, że Spółka nie przedstawiła do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji za 2008 r. Wskazał również, że z wykazu podmiotów, które dokonał wpłaty na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wynika, że Spółka do dnia 31 marca 2009 r., nie uiściła wymaganej opłaty zastępczej, uczyniła to dopiero w dniu 1 kwietnia 2009 r.

Różnica pomiędzy wymaganym udziałem energii elektrycznej pochodzącej z wysokosprawnej kogeneracji:

- dla jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust 1 pkt 1 ustawy - Prawo energetyczne, w całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, osiągniętym przez Spółkę w 2008 roku wynosi 2,7%;
- dla jednostki kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w całkowitej rocznej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym, osiągniętym przez Spółkę w 2008 roku wynosi 19%.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes URE uznał, że Spółka nie wypełniła obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, ponieważ nie uzyskała i nie przedstawiła Prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej oraz nie uiściła opłaty zastępczej, za brakującą ilość energii elektrycznej na konto Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w przewidzianym do tego terminie . Za niedopełnienie tego obowiązku Prezes URE wymierzył Spółce karę pieniężną, przy wymierzaniu której kierował się postanowieniami art. 56 ust. 2a pkt 3 ustawy - Prawo energetyczne. Rozstrzygając w niniejszej sprawie Prezes URE, zgodnie z art. 56 ust. 3 i 6 ustawy - Prawo energetyczne, wziął także pod uwagę stopień szkodliwości czynu, zawinienia oraz możliwości finansowe i dotychczasowe zachowanie Spółki.

Od powyższej decyzji powód - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., wniósł odwołanie zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji, odwołujący się zarzucił naruszenie art. 77 §1 k.p.a., polegające na niewyjaśnieniu przez Prezesa URE wątpliwości dotyczących osiągniętego przez Spółkę przychodu z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu energią elektryczną w 2008 r., co skutkowało wymierzeniem kary pieniężnej w oparciu o niezwyfikowany przez Prezesa URE materiał dowodowy.

Mając na względzie powyższy zarzut, pełnomocnik powódki wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz zasądzenie od Prezesa URE na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik powodowej Spółki w pierwszej kolejności wskazał, że (...) Sp. z o.o. posiada legitymację czynną w zakresie wniesienia odwołania, albowiem z dniem 27 listopada 2009 r., nastąpiło połączenie Zakładów Mechanicznych „(...)” S.A. z siedzibą w W. z (...) Sp. z o.o., skutkiem czego, zgodnie z treścią art. 494 §1 k.s.h., było wstąpienie przez (...) Sp. z o.o. w prawa i obowiązki spółki przejmowanej tj.- Zakładów Mechanicznych „(...)” S.A. z siedzibą w W.

W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik powodowej Spółki uzasadniając swoje stanowisko wskazał, iż w piśmie z dnia 26 listopada 2009 r. przekazał pozwanemu na jego wezwanie informacje o wysokości przychodu za 2008 r. z działalności koncesjonowanej w kwocie (...) zł, jednakże informacja ta była błędna, albowiem wskazana kwota stanowiła sumę przychodu osiągniętego z działalności koncesjonowanych tj. obrotu i dystrybucji energią elektryczną a żądanie organu dotyczyło wysokości przychodu z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu energią elektryczną w 2008 roku. Jednocześnie powód podniósł, że w piśmie z dnia 05 03 2009 r. (informacja koncesjonariusza) skierowanym do Prezesa URE wskazał, że osiągnięty przez niego przychód związany z obrotem energią elektryczną za 2008 r. wyniósł (...) zł Tym samym, zdaniem strony powodowej, pozwany dysponując dwoma różnymi informacjami dotyczącymi przychodu z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu energią elektryczną w 2008 roku, winien był wezwać powodowego przedsiębiorcę do złożenia wyjaśnień i wskazania wartości prawidłowej. Zaniechanie przez organ podjęcia czynności zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego stanowiło, zdaniem powoda, zaniechanie wypełnienia ustawowego obowiązku i skutkowało wydaniem decyzji z naruszeniem prawa.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji oraz argumenty przedstawione na jego poparcie. Podkreślił, że dane o wysokości przychodu wynikającego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, na podstawie których została ustalona wysokość wymierzonej kary, zostały przesłane pozwanemu przez stronę powodową, pismem z dnia 26 listopada 2009 r. i nie było podstaw do poddania w wątpliwość informacji przedstawionej przez odwołującego się.

Tym samym Prezes URE wskazał, że działał w tym zakresie w zaufaniu do strony.

Prezes URE nadmienił również, iż załączony do odwołania formularz „Opłata z tytułu uzyskania koncesji” z dnia 5 marca 2009 r. zawierający informację dotyczącą osiągniętego w 2008 r. przychodu, został przekazany w celu ustalenia opłat za uzyskaną koncesję innej komórce organizacyjnej URE.

Zdaniem Prezesa URE nałożona kara pieniężna w wysokości 192.720 zł stanowi (...) przychodu osiągniętego w 2008 r. z działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie energią elektryczną, podanego przez powoda na potrzeby obliczenia opłaty koncesyjnej i mieści się w granicach, o których mowa w art. 56 ust 3 Pe. Prezes URE wskazał, iż niewielkie obostrzenie nałożonej kary w stosunku do wynikającej z ustawy wysokości kary minimalnej było konieczne ze względu na wcześniejszą karalność powoda.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 28 listopada 2006 r., nr (...) została udzielona przedsiębiorcy - Zakładom Mechanicznym „(...)” S.A. z siedzibą w W., koncesja na obrót energią elektryczną. (okoliczność bezsporna).

W ewidencji przedsiębiorców prowadzonej przez sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie pod numerem (...) figuruje spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., utworzona 31 maja 1983 roku.

W dniu 27 listopada 2009 r. nastąpiło połączenie w trybie art. 492§1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej - Zakładów Mechanicznych „(...)” S.A. na spółkę przejmującą - (...)

Sp. z o.o. (...) Sp. z o.o. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się m. in. produkcją, przetwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej.(dowód : odpis pełny z KRS k.11-340)

Pismem z dnia 7 maja 2009 r., Prezes URE, działając na podstawie art. 28 ustawy - Prawo energetyczne, zwrócił się do przedsiębiorcy - Zakładów Mechanicznych „(...)” S.A. z siedzibą w W. o udzielenie informacji dotyczących dokonanej w okresie od 1 stycznia 2008 do 31 grudnia 2008 r., sprzedaży energii elektrycznej na rzecz odbiorców końcowych.

Pismem z dnia 19 maja 2009 r., Spółka przekazała żądane informacje wraz z potwierdzeniem wniesienia przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., w dniu 1 kwietnia 2009 r., opłaty zastępczej na konto (...) (k.1-3 akt adm.)

Pismem z dnia 4 listopada 2009 r., Prezes URE zawiadomił spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku określonego w art. 9a ust 8 ustawy - Prawo energetyczne oraz zobowiązał Spółkę do złożenia wskazanych dokumentów (k.4-7 akt adm.)

W piśmie z dnia 26 listopada 2009 r., Spółka oświadczyła, iż obowiązek wynikający z art. 9a ust 8 ustawy - Prawo energetyczne został przez nią wykonany, albowiem opłaty zastępcze zostały wniesione na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w dniu 1 kwietnia 2009 r. Spółka załączyła żądane dokumenty oraz oświadczenie o przychodzie z którego wynika, iż przychód z działalności koncesjonowanej polegającej na obrocie energią elektryczną wyniósł w 2008 r.(...) zł. (k.8-22 akt adm.)

Pismem z dnia 1 grudnia 2009 r., Prezes URE zawiadomił Spółkę o zakończeniu prowadzonego postępowania i przysługującym jej prawie do zapoznania się z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz złożenia ewentualnych dodatkowych uwag i wyjaśnień. (k.23 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny, niesporny między stronami, Sąd ustalił na podstawie twierdzeń stron oraz dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym przed Prezesem URE i w postępowaniu sądowym.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Fakt nie przedstawienia przez powoda prezesowi URE do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji jak również nieuiszczenia opłaty zastępczej w terminie określonym w ustawie, a zatem nie wywiązanie się przez powoda w roku 2008 z obowiązku określonego w art. 9a ust 8 ustawy Prawo energetyczne, jest między stronami niesporny.

Podniesiony zaś w odwołaniu zarzut naruszenia przepisu art. 77§1 kpa polegający na niewyjaśnieniu przez Prezesa URE wątpliwości dotyczących osiągniętego przez (...) przychodu z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu energią elektryczną w 2008r, jest w ocenie Sądu bezzasadny. Należy podkreślić, że dane o wysokości przychodu wynikającego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, na których oparł się Prezes URE wydając zaskarżoną decyzję zostały podane przez samego powoda w piśmie z dnia 26 listopada 2009r. W piśmie tym powód w sposób jednoznaczny wskazał, iż dane te dotyczą przychodu związanego z obrotem energią elektryczną(k. 22 akt adm.) Organ nie miał zatem podstaw do wyjaśniania okoliczności, skoro nie budziły one wątpliwości w postępowaniu administracyjnym.

Sąd nie wziął pod uwagę złożonej przy odwołaniu kserokopii Opłaty z tytułu uzyskania koncesji z dnia 05.03. 2009r. (k.36 akt sąd.) Dołączona kserokopia nie została bowiem poświadczona za zgodność z oryginałem i dlatego nie może być uznana za dokument prywatny świadczący o istnieniu oryginału o treści w niej odwzorowanej. Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w tezie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 1994 r - „Niepoświadczona kserokopia nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów kpc a jako taka nie może stanowić źródła dowodzenia określonego faktu”(IIICZP 37/94- OSNCP 1994/11 poz.206) .

Podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia przepisu art. 77§1 kpa nie odnosi zatem skutku , ponieważ twierdzenia powoda o niewyjaśnieniu przez Prezesa wątpliwości co do wysokości przychodu osiągniętego przez Spółkę z działalności koncesjonowanej w zakresie obrotu energią elektryczną w 2008 r. nie zostały udowodnione.

Powoływany przez powoda w odwołaniu dokument, ze wskazanych powyżej względów, nie ma mocy dowodowej w postępowaniu cywilnym . W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE zgromadził materiał dowodowy , w którym nie ma pisma , na które powołuje się odwołujący a powód nie skorzystał z przysługującej mu możliwości zweryfikowania danych zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym , o czym został poinformowany w piśmie z dnia 1 grudnia 2009r.(k.23 akt adm.)

Powyższe okoliczności świadczą o przyjęciu przez pozwanego prawidłowych danych do wymierzenia kary pieniężnej , a zarzut zawarty w odwołaniu , że podana kwota przychodu pochodzi z sumy działalności koncesjonowanych obrotu i dystrybucji nie został udowodniony.

W ocenie Sądu wymierzona powodowi kara pieniężna została ustalona z uwzględnieniem przepisu art. 56 ust 3 Pe i pozostaje we właściwej proporcji do jego przychodu.

Art. 56 ust 3 Pe , który stanowi , że kara pieniężna nie może przekroczyć (...) przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego z działalności koncesjonowanej w poprzednim roku podatkowym , określa jedynie górną granicę kary.

Nałożona na powoda kara pieniężna w wysokości 192 720,00zł stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej w kwocie (...) zł, podanego przez powoda w piśmie z dnia 26 .11.2009r., (oraz (...) przychodu w kwocie (...) zł podanego przez powoda na potrzeby obliczenia opłaty koncesyjnej) .

Kara minimalna za niewypełnienie obowiązku z art. 9a ust 8 ustawy Pe wyniosłaby kwotę 175 197,72 zł .a jej podwyższenie do kwoty 192 720 zł ,określonej w zaskarżonej decyzji, ma swoje uzasadnienie ze względu na wcześniejszą karalność powoda za niewypełnienie obowiązku , o którym mowa w art. 9aust 8 ustawy Pe.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał , ze ustalone w postępowaniu administracyjnym okoliczności dotyczące stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu odwołującego w pełni uzasadniają nałożenie kary pieniężnej w wysokości ustalonej przez Prezesa URE.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów , nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia , oddalił wniesione odwołanie na podstawie art. 479⁵³§1 kpc. Stosownie do przepisu art. 98 kpc w związku z art. 98§3 kpc w związku z art. 99 kpc zaliczono do niezbędnych kosztów procesu poniesionych przez Prezesa URE wynagrodzenie radcy prawnego należne stosownie do §14ust 3 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(Dz. U. 2002r. , Nr 163 , poz.1349 ze zm.) w wysokości 360,00zł.

SSO Hanna Kulesza